

ROHDE NIELSEN A/S
DREDGING • RECLAMATION • UDDYBNING • SANDINDPUMPNING

Nyhavn 20 • DK-1051 København K
Tlf. +45 33 91 25 07 • Fax: +45 33 91 25 14
E-mail: mail@rohde-nielsen.dk • www.rohde-nielsen.dk

Til: Medlemmerne af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

København, 15. maj 2009

Lovforslag L 190 – forslag til lov om ændring af lov om råstoffer

Rohde Nielsen A/S har gårs dato gennem hjemmesiden for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg fået indsigt i Foreningen af Danske Ral- og Sandsugeres og Foreningen af Danske Ral- og Stenindustriers svar på udvalgets spørgsmål efter foretræde den 6. maj 2009. Notatet er benævnt "Bilag 10", men er udateret.

Rohde Nielsen A/S gør medlemmerne af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg opmærksomme på følgende forhold vedrørende de to foreningers foretræde og deres svar på udvalgets spørgsmål:

1. Rohde Nielsen A/S deler ikke alle de synspunkter, der fremføres af de to foreninger. Årsagen er den naturlige, at Rohde Nielsen A/S er den eneste danske virksomhed, der ejer en større flåde af indvindingsfartøjer med tilladelse i henhold til råstoflovens § 19. Vi vedlægger en oversigt, der viser de i alt 11 fartøjer vi ejer eller opererer, og som har tilladelse efter råstoflovens § 19, og som vi har investeret i i tillid til reglerne i henhold til råstoflovens § 19 om en begrænsning i tonnagestørrelsen på 2.000 m³ og et tonnageloft på 25.000 m³. Der er alle tale om moderne, miljøvenlige og effektive fartøjer. Der findes selvsagt mange andre fartøjer med § 19 tilladelser uden for Rohde Nielsen A/S' regi, men dette er alle ældre fartøjer med langt mindre værdi end den flåde vi opererer.
2. De øvrige virksomheder er altså ikke "rederier", der har vedligeholdt og investeret i nye skibe. De øvrige virksomheder har derimod som primær aktivitet salg af materialer, der er indvundet på søterritoriet (samt salg af materialer der er indvundet i grusgrave). Der er i sagens natur en væsentlig forretningsmæssig forskel mellem det rederi, der indvinder materialerne på søterritoriet og udlosser dem i havnene, og de virksomheder der i havnene videregælder materialerne. Det er derfor naturligt, at Rohde Nielsen A/S' interesser knytter sig til at bibeholde § 19-tilladelsessystemet og at sikre en rimelig overgangsordning, hvis den nuværende begrænsning i tonnagestørrelsen og det samlede tonnageloft afskaffes. Det er Rohde Nielsen A/S – i modsætning til de øvrige virksomheder – der har foretaget enorme investeringer i skibe. Vi har således valgt at satse på skibsinvesteringerne, og det er os der har alt på spil, hvis reglerne ændres uden varsel.

3. For så vidt angår spørgsmålet om fastholdelse af 2.000 m³ grænsen er det også os –som reder – der er bedst til at vurdere de miljømæssige konsekvenser af, at der eventuelt anvendes større skibe. Aftagerne (videresælgerne) af materialerne har selv sagt ikke denne interesse, og vi noterer os da også derfor, at de to foreninger ikke i deres svar på udvalgets spørgsmål forsvarer en fastholdelse af 2.000 m³ grænsen. Det gør vi derimod, og vi mener fortsat, at den er miljømæssigt (vel)begrundet.
4. For så vidt angår længden af enerettigheder må vi skarpt protestere mod, at disse gøres så langvarige som de to foreninger beder om. Dette vil lede til en utilfredsstillende monopol-dannelse, hvor reguleringsmekanismen af råstofindvindingen er, hvem der har adgang til de enkelte områder, og ikke konkurrencen ved indvindingen. Vi fastholder, at den rigtige reguleringsmekanisme er at have den bredest mulige adgang til indvinding i fællesområder, hvortil alle har adgang. Dermed sikres konkurrencen bedst muligt.
5. Vi noterer os de synspunkter, som professor Jens Fejø har fremsat om, at der skal kunne tildeles langvarige enerettigheder som følge af de investeringer virksomhederne foretager, når områderne udlægges. Vi er som sagt ikke enige i, at dette er nødvendigt. Det er overhovedet ikke nødvendigt at afholde pågældende investeringer til udlægning af områder, idet det offentlige i stedet kan udlægge områderne. Derimod finder vi stærk støtte i Jens Fejøs udtalelse for, at det 10-årige opsigelsesvarsel skal fastholdes. I lyset af Jens Fejøs udtalelse har vi indhentet en udtalelse fra vore advokater, Gorrissen Federspiel Kierkegaard, som vedlægges, og hvori det på grundlag af Jens Fejøs betragtninger konkluderes, at det er foreneligt med EU-retten og konkurrenceretten at fastholde 2.000 m³ grænsen samt, at en eventuel opsigelse må ske med 10 års varsel – netop for at beskytte foretagne investeringer.

Vi fastholder således i det hele de synspunkter vi gjorde gældende under vort foretræde den 28. april 2009, hvorfra vi tillader os at gentage konklusionerne:

- Fastholdelse af det gældende system, herunder 2.000 m³ grænse.
- Hvis ændres, så opsigelse med aftalt varsel.
- Undgå eneret - i stedet fællesområder – eventuelt med udlægning finansieret via betaling fra indvindere.
- Undgå de administrativt indførte begrænsninger, blandt andet i "konverterings-ordningen" – og i notat af 3. juli 2007.
- Fælles EU-regler.

Venlig hilsen,

ROHDE NIELSEN A/S

A handwritten signature in purple ink, appearing to read 'J. Rohde Christensen', written over the typed name.

Jeanette Rohde Christensen